Woensdag, 4 Maart 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3543

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

HELFRICH TREEDT AF

Londen deelt mede, dat wij slechts een 50.000 man op Java hebben.

Diplomatieke betrekkingen Rome-Vichy gevestigd.

Raf bombardeert Parijs.

Koningin Wilhelmina richt zich tot Indië.

Minister luitenant admiraal Johannes Theodorus Fürstner heeft gisteravond voor Radio Oranje de volgende boodschap van H.M. de Koningin voorgelezen:

„Ik gevoel mij gedrongen hulde te betuigen aan u allen voor de schitterende daden van de vloot in Nederlands Indië, die in de aanval op een overweldigend grotere zeemacht de eer van onze vlag zo roemrijk hoog hield en tezamen met onze bondgenoten den vijand zware verliezen berokkende. Zo is de geest van ons grootse verleden hoog gehouden, de geest die zich zelf altijd in grote daden openbaarde en in glorieuze wapenfeiten zich uitte en overal en altijd eerbied voor onze driekleur afdwong.

Ik herdenk met diepe eerbied en dankbaarheid allen, die heldhaftig sneuvelden voor de verdediging van ons schone Rijk. Wij weten, dat onze verliezen aan schepen zwaar zijn. Maar ik ben ervan overtuigd, dat ik uitdrukking geef aan wat in de harten van alle ware vaderlanders leeft, wanneer ik zeg: Onze vloot zal, sterker dan voorheen, herrijzen. Dáármede is onmiddellijk een aanvang gemaakt, zoals met de „Van Galen", die dapper onderging bij Rotterdam—een nieuwe „Van Galen" zal binnen twee jaren onze trotse vlag weer over de zeeën dragen, dank zij de prachtige geest van nationale offerbereidheid.

Zo zullen ook de thans verloren gegane schepen met dezelfde spoed moeten worden vervangen. Dit is ereplicht van ons allen jegens allen, die hun leven gaven en jegens het ganse Rijk der Nederlanden. Wij zullen het onmogelijke verrichten teneinde Indië in zijn grote strijd te helpen, omdat wij weten, dat alleen hij verslagen is, die zich overgeeft. Wij zijn ongeslagen en de strijd is niet beslecht. De vloot vecht voort en zal in de historie grote roem vergaren, omdat zij in deze wereldstrijd met moed en toewijding het ganse Koninkrijk verdedigde, een houding, die waarborg is voor de uiteindelijke overwinning en daarmede voor de onafhankelijkheid van geheel ons grondgebied.

Intussen wordt op Java hevig gevochten, waar ons dappere Nederlands Indische leger met leeuwenmoed naast onze bondgenoten weerstand biedt aan de pogingen des vijands om Java te bezetten. Ik kan deze woorden niet beëindigen zonder de wens te hebben uitgesproken, dat hun moed en volharding tenslotte met de overwinning zal worden bekroond. Hun roemrucht verleden waarborgt dat zij hun zware taak zullen volbrengen. Mijn gedachten volgen onophoudelijk onze dappere strijders te land, ter zee en in de lucht. Moge de uiteindelijke overwinning spoedig komen. Al onze gebeden gaan naar hen uit."

JAPANNERS OP JAVA TERUGGEDREVEN.

Gemeld wordt, dat de Nederlanders en hun Geallieerden de doorsijpelende Japanse indringers 7 mijl hebben teruggedreven in een belangrijke sector en voorwaarts slaan in een machtig tegenoffensief, dat tot doel heeft elken vijandelijken soldaat in zee te werpen. De aanval, waarvan de plaats niet genoemd werd, volgde op een standhouden van 3 dagen waarbij de Geallieerden geen grond hadden afgestaan sedert de Japanse invasie begon. Geallieerde bommenwerpers en oorlogsschepen waren eveneens in hevige actie tegen de vijandelijke schepen en zeewegen. Een opwaartse wending in het geluk van de Geallieerde strijdkrachten op het veld werd reeds te kennen gegeven door de bekendmaking van het Geallieerde commando, dat geen enkele van de oorspronkelijke 3 veroverde punten op het strand was uitgebreid en met de verklaring tegen middernacht van een gezaghebbenden zegsman, **dat zonder voorbehoud kan worden vastgesteld, dat de situatie op alle fronten in Java goed in handen is.** (Door Witt Hancock, Bandoeng, (AP) 3.3).

TEGEN 85.000 JAPANNERS.

In Nederlandse kringen wordt vernomen, dat **de Geallieerde verdediging van Java wordt gehandhaafd door Nederlandse divisies en „een paar duizend Amerikaanse en Britse troepen".** Dit stelde de Geallieerde strijdmacht op 50.000 dienstsoldaten in de strijd tegen tenminste 85.000 Japanners.

Deze bronnen zeiden, dat de marinestrijdkrachten, die het Nederlands-Oostindische eiland beschermen, een „verlammende slag" hebben gekregen in haar poging om de Japanse invasievloot tegen te houden en dat de 2 Nederlandse kruisers, die verloren gingen, werden aangevallen door een lijn van Japanse duikboten (Londen, (AP) 4.3).

SPOORWEGKNOOPPUNT DOOR JAPS GENOMEN?

Japanse persberichten deelden mede, dat de Japanse troepen, die aan de Noordkust van Midden-Java landden, voortgang maken en een belangrijk spoorwegknooppunt tussen Batavia en Bandoeng bezetten. De naam van het kruispunt werd niet genoemd, doch veldcorrespondenten beweerden, dat de treindienst tussen de steden is stopgezet (Tokio, (AP) 3.3).

WAVELL NAAR BRITS INDIË TERUGGEKEERD.

Alvorens Generaal Sir Archibald Percival Wavell naar Brits Indië vertrok, legde hij nadruk op het feit, dat de ontbinding van het Oppercommando der Verenigde Landen „niet het ophouden zal betekenen van de vloed van vliegtuigen en andere oorlogsmaterialen voor de defensie van Java" (Bandoeng, (AP) 3.3).

De radio van New Dehli maakte bekend, dat Generaal Archibald Percival Wavell, na de strijdkrachten in Birma bezocht te hebben, naar Brits Indië terugkeerde om de taak te aanvaarden om dat land voor te bereiden tegen een bedreiging van een as-invasie (Londen, (AP) 3.3).

VIJANDELIJK SCHIP BESCHIET HET EILAND MONA.

Het Bureau van den Gouverneur van Puerto Rico maakte bekend, dat een vijandelijk schip gisteravond het eiland Mona nabij het meest Westelijke punt van Puerto Rico beschoten heeft.

Het Bureau gaf het telegram vrij van Remberto Cassabas assistent hoofd van het nationale jeugd-administratiekamp op het 20 vierkante mijl grote eiland 50 mijl ten Westen van Mayaguez. Bij het vermelden van de aanval zeide hij, dat geen schade of ongevallen veroorzaakt werden door de granaten, die landden verop de rotsachtige klippen van het eiland.

Het telegram van Cassabas zeide, dat de jongens van het jeugdkamp zich gedurende de aanval „goed gedroegen". Verder zeide hij: „Wij wensen ogenblikkelijk bescherming."

De aanval was de eerste op Noordamerikaans Atlantisch gebied, hoewel duikboten tevoren Aruba en Trinidad aanvielen en de Westkust van de Verenigde Staten beschoten (San Juan, Puerto Rico, (AP) 3.3).

STROOK LANGS DE WESTKUST VRIJ VAN VIJANDELIJKE ONDERDANEN.

Het Noordamerikaanse leger stelde een wijde strook langs de gehele kust van de Stille Oceaan vast alsmede langs de grens tussen Arizona en Mexico als een militair gebied waaruit vijandelijke onderdanen en Noordamerikaanse Japanners konden worden verwijderd of waar hun bewegingen kunnen worden beperkt.

Vijandelijke onderdanen en Noordamerikaanse Japanners zullen bij gedeelten worden verwijderd uit de strook, die van 30 tot 125 mijl diep is. Ook zullen zij worden verwijderd uit 93 kleinere delen rond kruitfabrieken, dammen, radiostations en andere belangrijke utiliteiten. De bewegingen van vijandelijke onderdanen en Noordamerikaanse Japanners zullen worden beperkt in de gehele Westelijke helft van de Staten Washington, Oregon, Californië en de Zuidelijke helft van Arizona (San Francisco, (AP) 3.3).

VRACHTSCHIP MARORE GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat het Noordamerikaanse vrachtschip „Marore" van 8.215 ton getorpedeerd werd nabij de Atlantische kust. 39 Leden der bemanning van de „Marore" arriveerden te Norfolk en deelden mede, dat het vrachtschip getorpedeerd, beschoten en tot zinken gebracht werd door 3 duikboten van de as (Washington, (AP) 3.3).

STRIJD TUSSEN TANKER EN DUIKBOOT.

Een Noordamerikaanse tanker wisselde schoten met een vijandelijke duikboot in de nacht van Zaterdag nabij de kust. De tanker „William H. Berg" werd aangevallen met kanonvuur zonder waarschuwing, doch niet geraakt. De dekkanonnen van de tanker antwoordden ogenblikkelijk, doch de duikboot was vrijwel onzichtbaar in de duisternis.

De marine zeide, dat schepen en een eskader van verkenningsbommenwerpers van de marine ogenblikkelijk in actie kwamen, doch dat de duikboot verdween. (Een haven aan de Westkust, (AP) 3.3).

AS-TANKER GETORPEDEERD.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat lichte marine-vaartuigen een as-tanker gisterenavond in het Kanaal torpedeerden (Londen, (AP) 3.3).

DUITSE AANVAL OP IJSLAND VERWACHT.

Een ingelichte bron voorspelde een Duitse aanval in de lente op IJsland, gelijktijdig met de bezetting van de Kanarische eilanden, Dakar en Casablanca. De berichten omtrent de concentratie van een Duits slageskader en transportschepen te Narvik en Trondheim en het verschijnen van nieuwe eenheden der Duitse luchtmacht in Noorwegen gaven te kennen, dat de Duitsers een aanval voorbereiden op het eiland, dat de Noordatlantische zeewegen bewaakt. Gemeld werd, dat het voornaamste doel zou zijn de Britse eilanden te passeren en deze dan te isoleren door duikbootactiviteiten (Londen, (AP) 3.3).

PAUS ZENDT VOEDSEL NAAR HELLAS.

De radio van het Vaticaan deelde mede, dat voedselvoorraden, welke door den Paus gezonden werden, in Hellas zijn aangekomen voor de „hongerige bevolking". De radio zeide, dat de voorraden gezonden werden nadat de Apostolische Delegaat in Hellas den Paus mededeling deed van de „ernstige voedselsituatie" (New York, (AP) 3.3).

ITALIË VESTIGT DE DIPLOMATIEKE BETREKKINGEN MET VICHY.

De Duitse radio deelde mede, dat Italië voor de eerste maal de diplomatieke betrekkingen met de Franse Regering te Vichy gevestigd heeft.

Graaf Vittorio Zotti zal de eerste Italiaanse vertegenwoordiger te Vichy zijn en werken door bemiddeling van de Italiaanse Ambassade in het door de Duitsers bezette Parijs (Berlijn, (AP) 3.3).

ADMIRAAL HART KEERT NAAR DE V.S. TERUG.

Een bericht uit Caïro deelde mede, dat Admiraal Thomas C. Hart, de vroegere Opperbevelhebber van de marine-strijdkrachten der Verenigde Landen in het Zuidwestelijk deel des Stillen Oceaans, naar Washington vertrokken is na een kort verblijf in Caïro (Londen, (AP) 3.3).

REINHARD HEYDRICH ZENDT TSJECHISCHE JODEN NAAR EEN GHETTO.

Tsjechische kringen deelden mede, dat Reinhard Heydrich „Nazie-Protector van Boheme-Moravië" allen 90.000 Joden in het Protectoraat opdracht gegeven heeft te gaan naar een ghetto in Terezin, Boheme (Londen, (AP) 3.3).

Het nieuws van vandaag.

Er is een merkwaardige tegenstelling de laatste dagen tussen de berichten betreffende de strijd in Nederlands Indië, welke door Londen werden uitgezonden, en die welke uit Batavia of Bandoeng kwamen. Die uit Londen zijn steeds pessimistisch, die uit de Oost zelf geven meer hoop. Gisteren was het Peekema, die als ambtenaar zijn mond voorbij praatte toen hij zei, dat Java reeds bijna gevallen was, terwijl uit Indië zelf berichten kwamen, die — zonder de ernst des strijds te verbloemen — zeiden, dat de situatie geheel in onze handen was. Vandaag is het weer Londen, dat met het verbazingwekkende bericht komt, dat er in totaal slechts 50.000 man geallieerde troepen op Java zijn, waarvan slechts „een paar duizend Britten en Amerikanen". (blz. 1). Witt Hancock daarentegen seinde ons uit Bandoeng, dat de Japanners tot gisteren iets werden teruggedreven, dat de geallieerden sedert drie dagen geen grond verloren hebben, en dat de situatie in onze handen is gebleven (blz. 1). Wat moet men nu geloven? Verliest men niet zijn vertrouwen in de berichtgeving (die nimmer vrij is van officiële inspiratie natuurlijk)?

Hier is nog weer zo'n ongerijmdheid van de berichtgeving: Gisteren riep Bandoeng rond, dat de geallieerden de meerderheid hadden in de lucht; vandaag roept hetzelfde Bandoeng rond, dat heden de Japanners enige voortgang hebben kunnen maken als gevolg van hun numerieke meerderheid in de lucht (blz. 1). Sterker van inhoud dan deze berichtgeving klonk het woord van Hare Majesteit, die een woord richtte door Haar minister Johannes T. Fürstner, en waarin Zij zeide, dat zelfs het onmogelijke gedaan zal worden om Indië te helpen (blz. 1).

Wavell is in Brits Indië aangekomen. Hij verklaarde, dat de ontbinding (want dàt was het) van het geallieerde oppercommando in het Verre Oosten niet betekende, dat de toevoer van materiaal naar Java zou ophouden (blz. 1). Laten wij het hopen. Overigens herinnert Wavells reis naar Brits Indië aan de uitlating van Van Mook van verleden week, die zeide, dat de Japanse agressie zich na Java niet naar Australië zou richten, doch dat Brits Indië het volgende toneel zou zijn, om tegen het voorjaar misschien het Midden-Oosten tussen twee vuren te kunnen hebben.

Als motief van Wavells reis wordt inderdaad opgegeven het voorbereiden van Brits Indië tegen een As-invasie (blz. 1). Of die ooit zal komen? De strategische terugtrekking van de Duitsers in Rusland, die als merkwaardige coïncidentie begonnen is op de dag van Pearl Harbor, is in enkele maanden veranderd in een chaotische terugtocht, waar geen redden meer aan is. Het loont niet eens de moeite meer de overwinningen van de Russen te gaan opsommen. De hele rij van vandaag staat op blz. 3.

Van belang is verder in het Nieuws van Vandaag, dat twee landen een houding bepaalden ten aanzien van Vichy: 1) Italië vestigde diplomatieke betrekkingen met Vichy, 2) Engeland leverde voor het eerst een enorme lading bommen af boven Parijs, welk bombardement wel eens een teken kon zijn van veranderde politiek ten opzichte van Vichy (blz. 3).

Brazilië en de Verenigde Staten gingen een overeenkomst aan van belang. Deze staat op blz. 4.

Nazie-duikboten in de Caraïbische Zee.

Weer heeft een nazie-duikboot kwaad gedaan. Het eilandje Mona ten Westen van Puerto Rico is door een duikboot beschoten (blz. 1). Nog vers liggen in het geheugen de aanvallen op Aruba en Curaçao, wat het laatste eiland betreft eerst bij Willemstad, toen bij Westpunt. Er waren aanvallen op Trinidad en dit alles werpt de vraag op: waar liggen die duikboten? Technisch is het inderdaad mogelijk, dat een grote duikboot van Europa naar hier komt en weer zonder bij te laden teruggaat. Men vermoedt echter algemeen, dat de duikboten hier in de buurt blijven en hoe dan ook aan brandstof komen. Men herinnert zich het bericht van de vorige week Donderdag uit „Ahora", volgens hetwelk een Spaans schip „Sorrosa" enkele malen in Aruba is wezen bunkeren zonder verder geweest te zijn dan de kust van Venezuela, waar het voor anker bleef. Ook in „Reader's Digest" stond enige tijd geleden een interessant artikel van twee Amerikaanse journalisten.

Ergens moeten de nazie-duikboten onder onze kusten haar brandstof vandaan halen. Het volgende stuk is geen officieel rapport, maar een journalistieke correspondentie over de talrijke kleine en dikwijls eenzame eilanden, die het vasteland van Zuid Amerika omgeven en waar mensen van Duitse afkomst leven, die hun oude vaderland daar zeer belangrijke diensten bewijzen.

Twee Amerikaanse journalisten bezochten aan boord van een schoener deze eilanden en vonden bijkans overal haarden van Duitse samenzwering.

Zij zagen **hoe op talrijke plaatsen duizenden gallons olie lagen opgeslagen. Waarvoor?** Op de eilanden zelf was geen oliverbruik, maar de prachtige, beschutte havens lieten wel raden, hoe gemakkelijk een duikboot hier van olie voorzien zou kunnen worden. Vlak onder de Amerikaanse kusten liggen de voorraadschuren van den vijand.

Op het eiland Cozumel vonden de journalisten in een pakhuis een voorraad van 35.000 gallon olie, voldoende om een duikboot tweemaal de Caraïbische Zee op en neer te laten varen. Het pakhuis lag vlak aan de haven en het eiland heeft bijna geen verbinding met andere streken. De eigenaar is een Mexicaan, maar sterk pro-Nazie en hoe sterk dit ook niet onder stoelen of banken. Hij was vroeger marconist en **bedient nu tevens het radiostation van het eiland. Heeft dus practisch vrije verbinding met Berlijn.** De Amerikanen vroegen hem of hij wenste, dat Hitler de oorlog won. „Natuurlijk", zeide hij, „Engeland heeft nog nooit iets goeds gedaan. Hitler zal eindelijk eens orde brengen."

Hoe huichelachtig de Nazies werken, blijkt ook hier, waar de eigenaar van deze oliezaak zonder klanten, zich onlangs verbonden heeft met twee zogenaamde Joodse vluchtelingen.

Eilandjes Belize en Bonacca.

De journalisten bezochten ook Belize, Brits Honduras, daar werd hun boot „per ongeluk" geramd door een andere boot, die toebehoorde aan een Duitsen machinist. De eilanden waren reeds gewaarschuwd, dat zij hun neuzen te diep in zaken staken, die hun niet aangingen.

Op het land Bonacca is de geest zeer pro-nazie. Brochures van Berlijn uit worden rondgedeeld. De Duitse radioprogramma's zijn overal te horen. De bewoners van Bonacca zeiden, dat zij de Engelsen haatten en hoopten, dat Duitsland winnen zou, opdat ook zij groot zouden kunnen worden.

Een Duitse marinebasis?

De Amerikanen bezochten nog de **Swan Islands, the Mosquito Keys, St. Andrews, Little Corn en Great Corn.** Vooral the Mosquito Keys zijn woeste eilanden en sedert eeuwen een scheepsgraf. De vissers vermijden sedert het uitbreken van de oorlog daar te komen, omdat zij bang zijn iets te ontdekken.

Een Britse schoener, de „Alston", die eens te dicht tussen de eilanden doorvoer kwam nimmer terug. **De geruchten gaan, dat de Duitsers op een afgelegen, woest eiland een basis hebben voor hun duikboten. Zou die basis niet liggen temidden der „Mosquito Keys"?**

Een jaar voor het uitbreken van de oorlog zwierf een klein Duits schip met een wetenschappelijke zending door de Caraïbische Zee om de haaienvangst te „bestuderen". Nimmer werd echter een haai gevangen. Wel lekte uit, dat zij **kaarten tekenden van de gehele streek.**

Waar leven de spionnen van?

Talrijke Duitsers leven langs de kusten, **maar niemand kan achterhalen, wat eigenlijk hun bron van inkomsten is.**

De eilanden Old Providence en St. Andrews behoren tot Colombie en liggen slechts 300 mijl verwijderd van het voor Amerika allerbelangrijkste Panama-kanaal. De voornaamste inwoner van St. Andrews is **een Duitser, die zich pas liet naturaliseren na de inval der Duitsers in Polen.** Hij zorgt er voor, dat al zijn mede-eilanders de berichten van de Duitse stations volgen kunnen en hij heeft zijn eigen radiostation op de hoogste berg. Vlak aan de waterkant heeft hij een grote voorraad olie opgeslagen.

Hij was bezig permissie te krijgen voor de aanleg van een vliegveld. In de vorige oorlog was deze man, Regnier genaamd, eerst officier in het leger en later bij de luchtmacht. Ook te Old Providence bevond zich een onbegrijpelijk grote hoeveelheid olie. Op dit eiland speelt James Rankin, de zwager van Regnier, een belangrijke rol. Hij en zijn schipper Hawkins zijn pro-nazie en gevaarlijke lieden. Zij dreigden bedekt de journalisten. Twee jaar geleden lag daar een Duits oorlogsschip dat een vliegtuig aan boord had, dat verscheidene malen over het eiland vloog.

Aanbieding om olie te smokkelen.

De commandant van Great Corn Island, een Nicaraguees, bleek sterk pro-Duits en had ook al plannen voor de bouw van een vliegveld. Hier kregen de journalisten zelfs een aanbieding om tegen grof geld olie te smokkelen. Geld werd vooruit betaald. **De inlichtingen konden zij krijgen te Colón. Hoe veilig is de Kanaalzone toch!**

In Limón vroeg een der nazies hun openlijk of zij nog duikboten gezien hadden. Op hun ontkennend antwoord, zeide hij, dat dat best in orde kwam.

Binnenkort zouden ze die wel te zien krijgen.

Talrijke eilanden in de Caraïbische Zee blijken broeinesten van het Nazisme: voorposten van de Duitse veroveringszucht. Olie, één der noodzakelijkste behoeften voor de oorlogvoering, ligt opgestapeld voor een eerste Duitse aanval. Wanneer zal Duitsland gebruik maken van deze voorraden? En zal Amerika dit toelaten?

[Het artikel werd voor 7 December jl. geschreven; de vragen zijn inmiddels beantwoord — Red. Amigoe]

Vanwaar komt die olie?

Wij begrijpen niet erg veel van deze bekende onbekende zaken. Trouwens, waar komt die olie vandaan? Zeker, zij wordt in kleine hoeveelheden aangevoerd, maar ze moet toch ergens vandaan komen. Leveren de oliemaatschappijen weer internationaal en is voor haar geld alleen voldoende?

Allemaal vragen. Van belang is echter de beantwoording.

Het land van de vijfde colonne.

Want de smeltkroes van volken, die Amerika is, maakt het werelddeel bij uitstek toegankelijk voor het vormen van vijfde colonnes. Millioenen Amerikanen van Duitse en Italiaanse afkomst zijn een vruchtbare bodem voor het kweken van sympathie voor de Duitse en Italiaanse zaak. Verreweg het grootste gedeelte hiervan zal de huidige Duitse en Italiaanse politiek niet aanhangen, maar daartegenover staat, dat zij er niet aan willen medewerken, dat Duitsland of Italië voorgoed uit elkaar zal worden geslagen.

Zij zijn misschien anti-Nazie of anti-Fascist, maar niet anti-Italiaans of anti-Duits. Voor deze millioenen Amerikanen, die nog hechten aan hun afkomst en meer dan andere Amerikanen verbonden blijven met het land hunner voorvaderen, is het probleem van partij kiezen wel heel erg moeilijk.

Amerikanen, die nu walgen van de ontzettende hel, die Duitsland ontketend heeft, zijn echter nog niet alles vergeten, wat zich tevoren heeft afgespeeld. De meesten willen zich niet mengen in de strijd of alleen — dan, wanneer zuiver Amerikaanse belangen in het geding komen.

Waar bleven de voorstanders van de As opeens?

De voorstanders van de As hoort men niet meer, maar zijn ze er daarom niet? Wie zal zeggen, hoe groot hun aantal is? Martin Dies verklaarde, dat dit aantal lang niet gering is en dat zij, indien zij niet wierden aangepakt, een gevaar betekenden voor het land. Velen zijn onbekend en bekleden posten in de staatsmachine met een grote verantwoordelijkheid. Duizenden Amerikanen volgens recht, maar niet volgens geest, werken in de defensie van het land. Zij kunnen een gevaar getekenen op critieke ogenblikken en de geheimzinnige branden van onlangs geven een klein idee van de mogelijkheid hunner kracht.

In Zuid-Amèrika is de toestand nog gevaarlijker.

Veel moeilijker echter nog is het voor Zuid Amerika, waar de invloed der Duitsers en Italianen volkenkundig nog groter is en waar ook de economische belangen van het land veel meer uitgaan naar een verbinding met Duitsland. Daar komt nog bij, dat de Zuid Amerikanen met hun grotendeels Spaanse cultuur zich meer met Europa in casu Spanje en Portugal verbonden gevoelen.

De invloed van Duitsland en Italië wordt door de betreffende regeringen zoveel mogelijk onderdrukt, maar daarmee is de quaestie zeker niet opgelost. Overal heeft Duitsland in Zuid Amerika mensen zitten, die bereid zijn tot alles, om Duitslands invloed te vermeerderen of zelfs mede te helpen tot een verovering van dit pracht economisch gebied.

Een moeilijke opgaaf.

De beide delen van Amerika hebben het niet gemakkelijk met de vijfde colonnes in zo'n uitgestrekt gebied met talrijke afgelegen plaatsen en eilanden. Gevaarlijker dan een groot, modern leger is dit ondergronds gewroet. Wanneer de beide delen van Amerika de handen niet ineen slaan en samenwerken om de vijfde colonners uit te roeien, is dit onbegonnen werk. Trouwens, er zal meer nodig zijn dan uitroeien, er zal gewerkt moeten worden aan een positieve opbouw, zodat het volk tevreden wordt en niet bereid is zijn verworven welstand in de waagschaal te stellen voor een utopie van welvaart onder Duitse opperheerschappij.

Curaçao.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.16 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.20 uur.

NIET VOLDOENDE VERDUISTERD.

Bij de Dinsdagavond gehouden contrôle op de afscherming van motorrijtuigen werden bij de volgende auto's overtredingen geconstateerd.

2098 C; 1088 C; 2638 C; 2623 C; 168 C; 94 C; 95 H; 930 C; 1432 C; 2216 C.

Het blijkt over het algemeen dat de achterlichten of de stoplichten niet goed zijn afgeschermd of wel de nummerplaatverlichting niet gedoofd is.

Een goede afscherming krijgt U op de volgende manier:

1. draai het peertje uit het rechterachterlicht;

2. knip een schijfje leukoplast ter grootte van een dubbeltje en plak dit op het midden van het linkerachter licht;

3. schilder het gehele linkerachterlicht zwart tot bij het inschakelen van het achterlicht in een donkere garage totaal niets meer te zien is;

4. trek het schijfje er af en alles is in orde.

De stoplichten kunt U op dezelfde manier afschermen of het peertje er uit draaien.

De nummerplaatverlichting moet gedoofd zijn.

DE GOUVERNEMENTSMIDDELEN.

Alsmaar meevallers!

Aan belastingen in Januari werd ontvangen ƒ 916.380.— tegen ƒ 631.156.— in Januari 1941, terwijl 1/12 der raming is ƒ 842.139.—.

De overige inkomsten bedroegen ƒ 469.856.— tegen ƒ 286.387.— in Januari 1941, terwijl 1/12 der raming is ƒ 367.353.—.

In totaal werd over de eerste maand van 1942 ontvangen ƒ 1.386.236.— tegen ƒ 917.543.— in 1941, terwijl 1/12 van de raming bedraagt ƒ 1.209.492.—.

„LANDVERRADER"!

Meehuilen met de wolven, of anders.....

Verschillende zaken hebben haar ramen beplakt met stroken papier. Over het doel- of ondoelmatige hiervan spreken wij thans niet. Een zaak had dat tot gisteren nog niet gedaan. Gisteravond was alles dicht beplakt. De Amigoe-man kwam langs en zei: Zo, vandaag ook de boel dicht geplakt!

Antwoord: Ach ja, je moet wel, de mensen tergden me de vorige week steeds, noemden mij „landverrader"... En nu heb ik mijn ruiten ook maar beplakt.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Curaçaose Athletiek Bond:
Programma Junior Athletiek-wedstrijstrijden op 29 Maart as. voor leden.

Meisjes 12 — 13 jaar: 60 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop.

Meisjes 14 — 15 jaar: 60 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop; 4 x 60 meter estafette.

Meisjes 16 — 17 jaar: 80 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop; kogelstoten 3 kg. speerwerpen 0,6 kg; discuswerpen 1,5 kg.; 4 x 80 meter estafette.

Jongens 12 — 13 jaar: 60 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop.

Jongens 14 — 15 jaar: 80 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop; hink-stapsprong; 4 x 80 meter estafette.

Jongens 16 — 17 jaar: 100 meter hardlopen; verspringen met aanloop; hoogspringen met aanloop; kogelstoten 5 kg.; speerwerpen 0,6 kg., discuswerpen 1,5 kg.; 80 meter hordenlopen (76 cm.); polsstok verspringen; hink-stap-sprong; 4 x 100 meter estafette.

„DE STOEP".

Dat, ondanks de wel zeer penibele omstandigheden, waaronder het Nederlands Imperium thans verkeert, de Nederlandse letterkunde niet vergeten wordt, is een even verheugend als veelbelovend verschijnsel.

Immers, de Nederlandse taal is één van die onvergankelijke geestelijke goederen, waarover het Nederlandse volk beschikt, die noch door invasie, noch door bombardementen, noch door welke vijandelijke actie ook, kunnen worden aangetast, mits tot het levend en vooral zuiver houden van onze taal door allen, naar gelang van capaciteit en aanleg met inspanning worde gewerkt.

Volgens inlichtingen uit New-York, zal binnenkort in Londen een Nederlands letterkundig tijdschrift verschijnen, getiteld: **„Buitengaats"**, waaraan o.a. A. den Doolaard en Hans Gomperts als redacteuren verbonden zullen zijn.

Doch ook de mensen van de Curaçaose „Stoep" zaten niet stil en toen één van de medewerkers van dit periodiek in Amerika vertoefde, is door hem contact gezocht.

Contact met Nederlandse schrijvers in de Verenigde Staten, die bereid zouden willen zijn „De Stoep" te waarderen en aan zijn uiteindelijk doel te laten beantwoorden.

Dit contact had succes en o.a. de bekende jonge Nederlandse auteur Adriaan van der Veen, die in nauwe verbinding staat met Jan Greshoff, werd gewonnen voor „De Stoep".

De redactie hoopt binnen afzienbare tijd een bijdrage van zijn hand het licht te doen zien.

Maar er is meer! Van der Veen won Greshoff op zijn beurt en het zesde nummer van „De Stoep" zal een uitgebreide studie zijn over Arthur van Schendel, door Greshoff in Zuid Afrika geschreven.

„De Stoep" zocht een „Amerikaansen" redacteur en hoopt dezen in Adriaan van der Veen te vinden. Zo nadert ons Curaçaose litteraire tijdschrift de eerste phase van zijn doel, nl. publicatie van het werk van Nederlandse schrijvers in den vreemde, gedrukt en uitgegeven op Nederlandse bodem.

Daarnaast zal de „couleur-locale", het nog steeds verkeerd begrepen initiatief van enkelen, die de Nederlandse taal boven alles lief hebben, behouden blijven.

Tenslotte moge worden vermeld, dat enkele gedichten uit de Stoep-bundel „Curaçaose verzen" onlangs via de Nederlandse radio-omroep in de Verenigde Staten (W.R.U.L. station) door Adriaan van der Veen werden gedeclameerd.

Zo kan het gebiedsdeel Curaçao zijn bescheiden litteraire primeur in oorlogstijd met dankbaarheid en gerechtvaardigde trots onder de aandacht brengen van de „eigenlandse" mensen, opdat een beter begrip daarvan het tastbare resultaat kan zijn.

INGEZONDEN.

DE MARINE WIL HAAR PLICHT DOEN MAAR.......

Waarschijnlijk zal een ieder wel dit artikel in „Dagblad Amigoe di Curaçao" en de „Beurs- en Nieuwsberichten" gelezen hebben en nog meer waarschijnlijk zullen vele outsiders hierdoor een geheel verkeerde mening hebben gekregen over de huidige situatie bij de C.S.M. Om de verkeerde gevolgtrekkingen, die men eventueel uit dit artikel getrokken zou kunnen hebben, recht te zetten, lijkt het ons noodzakelijk op het volgende te wijzen.

Van 1924 af tot vandaag de dag toe heeft de directie van genoemde maatschappij altijd met succes de politiek van „divide et impera" voorgestaan, doch toen naar aanleiding van de huidige omstandigheden alle leden van de Etat majeur van bovengenoemde maatschappij **als één man** besloten hun verlangens via Zijne Excellentie den Gouverneur aan de Directie kenbaar te maken, bleek het der directie niet meer mogelijk haar reeds aangehaalde politiek vol te houden. Er zijn geen diverse partijtjes meer, **maar één massa.** Verschillende pogingen werden nog aangewend, dreigementen enz., **maar er bleef één man.**

En als uitvloeisel hiervan kunnen wij dit artikel ook beschouwen als laatste poging om op de gemoederen te werken, want ons is niet uit het hoofd te brengen, dat dit artikel niet geschreven is door een **officier van de Koninklijke Marine** ... ...
... ...

Er zijn twee mogelijkheden: **1e** De schrijver bezit zo weinig inzicht; zelfs in zijn eigen vak, dat hij het zonder meer klakkeloos heeft nagepraat van de directie;

2e De schrijver is zo zeer beïnvloed langs zelfs de meest unfaire wijze, dat hij onder suggestie daarvan zijn pennevrucht de wereld instuurde. Maar anyhow: Een officier van de Koninklijke Marine trapt geen koopvaardijofficier in de rug ... ...
... ...

M. Barnhoorn.
P. v.d. Steur.
J. C. Maters.

[Weggelaten passages door de Censuur geschrapt. — Red.]

NEDERLAND.

PROFESSOR GERARD C. HERINGA.

Eergisteren meldden wij, dat professor Doctor Gerard Carel Heringa met nog ongeveer 500 andere vaderlanders in een concentratie-kamp is opgeborgen. Bevriende zijde meldt ons, hoe tragisch dit is: Professor Heringa beschikt slechts over één been, na een kinderverlamming in zijn jonge jaren. Professor Heringa was een der ondertekenaars van het bekende Bruinboek, dat in 1934 werd uitgegeven. Aan deze daad van vaderlandsliefde dankt hij zijn lot. Deze vaderlander heeft ook in sociaal opzicht veel voor zijn land en volk gedaan.

Hij gaf de stoot tot de oprichting van de Vereniging voor tandheelkundige hulp aan onvermogenden, werkte in de t.b.c.-bestrijding. De hoogleraar was een man van zeer strenge zedelijke principes, was gekant tegen alle geweld, en deze vaderlander ondergaat thans het geweld van de nazies, waartegen hij in 1934 waarschuwde zonder gehoord te worden.

Professor Heringa is hoogleraar in de weefselleer en de microscopische anatomie te Amsterdam. Hij is 52 jaar oud, getrouwd.

WERELDNIEUWS.

2e OPVOLGER VAN HITLER.

„Jammer dat er niet meer Pausen zijn".

Adolf Hitler benoemde een opvolger voor Rudolf Hess als tweede in de nazie-linie van opvolging na den varkensachtigen Göring, aldus de nieuwste Time. De wereld had weinig gehoord van den benoemde, Martin Bormann, maar hij was wel degelijk bekwaam voor de taak.

Kort, met kortgeknipt haar, was de 42-jaar-oude Martin Bormann als schooljongen een snoever in Halberstadt nabij het Harz gebergte.

Na Wereldoorlog I studeerde hij in de landbouw te Mecklenburg, waar hij zich voegde bij een moorddadige anti-Republikeinse bende, welker bezigheid het was om arbeiders af te ranselen bij het verlaten van hun bierhallen. Hierdoor kwam hij in de Duitse Arbeidspartij, voorganger van de Nazies.

In 1923 werd Bormann gearresteerd omdat hij had deelgenomen in Hitlers gepoogde „putsch" van München en kreeg een jaar gevangenisstraf.

Later bleek hij vaardig te kunnen omspringen met de gelden van de Partij, toen hij penningmeester was van Hitlers Hilfskasse in 1932, waarbij geld, dat als bedoeld voor gewonde Stormtroepers werd ingezameld, werd overgedragen aan de nazie-leiders.

Bormann genoot van de financiën der Partij; in 1936 kocht hij een Mercedes-Benz de luxe voor 38.000 mark. Hij klom op tot Hess' administratieve rechterhand, stond ook nauw in contact met Gestapobaas Heinrich Himmler.

Gedurende de weken kort vóór de vlucht van Hess naar Groot Britannië begon Bormann hem ceremonieel te vervangen. Op de jaardag van den Führer in April 1941 liep hij in de plaats van Hess vlak achter Hitler. Sedert de vlucht van Hess heeft Bormann Hitler geregeld gezien zelfs aan het Russisch front. Behalve zijn financiële diensten aan het naziedom heeft Bormann ideologische bijdragen gedaan op het veld van de godsdienst.

Kort geleden zeide hij tot Partijleiders: „Het proberen om een orde te scheppen bij het Vaticaan is een fout waarin wij Duitsers ongelukkigerwijze gevallen zijn...... Van het standpunt van het Reich zou het uiterst wenselijk geweest zijn indien er niet één Paus, doch op zijn minst 2 of, indien mogelijk, nog vele andere waren. Zij zouden elkaar hebben bestreden.

Het volk moet worden ontrukt aan de kerken en hun priesters. Hun invloed moet blijvend gebroken worden op dezelfde wijze als de schadelijke invloeden van astrologen, waarzeggers en dergelijke zwendelaars.

Het beeld van onze Nationaal Socialistische wereld staat ver boven de leringen van het Christendom".

Adolf Hitler heeft aan Martin Bormann grotere machten gegeven dan enige andere autoriteit van de Partij ooit gehad heeft. Hij kan (theoretisch) elke wet verbieden, moet alle officiële benoemingen mede ondertekenen. Dikwijls oefent hij deze machten uit, gekleed in een van zijn twee dozijn rijbroeken. Hij kan niet paardrijden.

GAMELIN VOOR DE RECHTBANK VAN RIOM.

In zijn eerste officiële verschijning voor de rechtbank van Riom stond de vroegere Generalissimo Maurice Gustave Gamelin een half uur lang stram in de houding, terwijl Pierre Caous, President van de rechtbank, de beschuldigingen tegen hem voorlas.

Zwak en bleek mompelde de officier, die eens de Franse en Britse landstrijdkrachten aanvoerde tegen de Duitsers, keer op keer: „Ik heb niets te antwoorden". Caous ging zover om Gamelin te vragen: „Denkt gij niet, dat het leger, welk gij naar de slag leiddet naar u ziet om het te verdedigen?" Gamelin antwoordde vinnig: „Hoe kan ik spreken voor de verdediging van het leger in de positie, waarin ik mij thans bevindt."

Caous antwoordde niet onvriendelijk: „Uw positie is die van een vrij man, die — naar ik geloof — de plicht heeft zichzelf en zijn leger te verdedigen."

Doch Gamelin weigerde het debat verder voort te zetten (Riom, (AP) 3.3).

VERKLARINGEN VAN DALADIER VOOR DE RECHTBANK TE RIOM.

Ex-Premier Edouard Daladier zeide bij zijn verdediging tegen de beschuldiging gedeeltelijk verantwoordelijk te zijn voor Frankrijks nederlaag in de oorlog, dat Franse industrialisten de oorlogsfabrieken saboteerden teneinde de wapenproductie te vertragen. Hij noemde speciaal de staalwerken van Schneider Creuzot, die — naar hij verklaarde — weigerden een gemeenschappelijke industrie met de Regering te vormen om in Noord-Afrika wapenen te fabriceren.

Voor zijn eigen verdediging verschijnende in de „oorlogsschuld" rechtbank zeide Daladier, dat zijn voorstel werd gedaan aan Schneider Creuzot nadat alle wapenfabrieken in Frankrijk waren genationaliseerd door ex-Premier Léon Blums Regering van 1936.

Na de weigering van Schneider Creuzot zeide Daladier, dat hij zich gewend had tot Edgar Brandt, een anderen wapenfabrikant, die eerst toestemde, doch zich later terugtrok. Het plan werd echter per slot van rekening aanvaard kort vóór het uitbreken van de oorlog toen het „te laat" was. Hij beschuldigde Schneider Creuzot er evenzo van nationale staalfabrieken te „isoleren" door te weigeren, dat de rest van hun syndicaat, vertegenwoordigende alle phasen van de ijzer- en staalfabricage met hen samenwerkte.

Hij beschuldigde Brandt ook direct van sabotage met de verklaring, dat de staalfabrikant de plannen stal voor de fabricatie van 60- en 80-milimeter mortieren uit zijn eigen fabriek te Chatillon nadat de fabriek was genationaliseerd. Hij zeide, dat de plannen uit de fabriek werden gehaald in een vrachtauto in een nacht van December 1936 en de politie deze moest terugvinden alvorens de productie van mortieren kon worden hervat (Riom, (AP) 3.3).

[Rol van Creuzot in Wereldoorlog I: ontmoetingen met Krupp in neutraal Zwitserland om samen de wapenproductie van hun in vijandschap met elkaar zijnde landen te bespreken en te bepingelen. — Red.]
(AP) 4.3).

Van de Fronten.

COMMUNIQUÉ VAN BANDOENG.

De geallieerde strijdkrachten zijn een egenaanval begonnen, teneinde de Japanners in zee te drijven na de invasie pt staan te hebben gebracht, terwijl cht- en zeemacht de Japanse invasieloot bestookte om een eventuele tegtocht onmogelijk te maken.

Van de oorspronkelijke twaalf Janse invasie-schepen zijn slechts vijf vergebleven en Nederlandse bommenwerpers bestoken deze zonder opouden. De tanker, die door een Nederlandse duikboot is getorpedeerd, bleek vol geladen te zijn met olie en lie is een hevige tegenslag voor de apanse invasie-vloot.

De Japanners blijken in wanhopige olie-nood te zijn. Uitdrukkelijk worden de berichten tegengesproken als zouden nieuwe Japanse landingen hebben plaats gehad en als zoude een nieuwe invasie-vloot onder de kust zijn verschenen. Bij de luchtaanval op Bandoeng is weinig schade aangericht. De Japanners kwamen met 35 vliegtuigen. Een daarvan werd neergehaald. Twee mensen werden gedood door een voltreffer op een schuilplaats.

Het **officiële militaire communiqué van hedenmorgen** deelt mede, dat onze troepen met grote koppigheid en met offensieve geestdrift vechten. De vijand slaagde erin enigszins vooruit te dringen op sommige punten ten gevolge van zijn numerieke meerderheid, vooral in de lucht. Gedurende een aanval der onzen op een door den vijand bezet vliegveld werd hevige schade veroorzaakt aan hangars en luchtafweerbatterijen. Enige vijandelijke bommenwerpers werden door ons machinegeweervuur buiten gevecht gesteld (Bandoeng, G.P.D 4.3).

SIR ARCHIBALD WAVELL HULDIGT.

Generaal Sir Archibald Percival Wavell heeft in een afscheidsboodschap grote hulde gebracht aan de Nederlandse strijdkrachten en legerleiding. „Ik vond in hen mannen van de daad eerder dan van woorden, ik ken hun kennis, hun kunde en hun beslistheid, ik bewonder hun moed. De geallieerde strijdmacht die nu onder hun commando is gekomen, stelt het grootste vertrouwen in hen" (Bandoeng, G.P.D. 4.3).

TIMOSJENKO VEROVERT 40 FORTIFICATIES.

De radio van Moskou deelde mede, dat de legers van Maarschalk Semeon Timosjenko 40 gefortificeerde centra aan het Zuidelijk front hebben veroverd.

Het Sovjet-offensief ging voort de Duitse linies te doordringen van het Ilmenmeer tot de Zwarte Zee. Tevens werd onthuld, dat het oefenen van nieuwe reserves in militaire kampen achter de Sovjetlinies dag en nacht voortgang vindt (Moskou, (AP) 3.3).

COMMUNIQUÉ VAN MOSKOU.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 3 Maart streden onze troepen met hardnekkigheid tegen den vijand en omsingelden en vernietigden vijandelijke nesten van weerstand. In verschillende sectoren van het front zetten onze troepen de opmars voort.

Op 2 Maart werden bij luchtgevechten 8 vijandelijke machines neergeschoten, terwijl 52 andere op de grond werden vernield. Tegen dit totaal van 60 vijandelijke vliegtuigen verloren wij er 11. 2000 Duitse officieren en manschappen werden de laatste 2 dagen gedood aan het Leningradfront. Aan het Kalininfront verloor de vijand in doden 1400 officieren en manschappen."

Een aanvullend communiqué deelt mede, dat eenheden van de Russische luchtmacht op 2 Maart 300 Duitse motorvoertuigen met troepen en materialen hebben vernield of beschadigd en meer dan 2 bataljons van de vijandelijke infanterie hebben uiteengeslagen en gedeeltelijk opgeruimd (Moskou, (AP) 4.3).

RUSSISCHE PARACHUTISTEN ACHTER DE DUITSE LINIES.

Een bericht van het front deelde mede, dat parachutisten van het Rode leger in een nieuw en opzienbare onderneming ver achter de Duitse linies een bezette stad hebben aangevallen en talrijke nazies hebben gedood. Tevens werden grote hoeveelheden materiaal veroverd. Na deze stad te hebben opgeblazen en het Duitse garnizoen, dat zich daar 3 maanden bevond, te hebben uiteengeslagen, vernielden de parachutisten de telefoon- en telegraaflijnen en de spoorlijn. Hieraan voegde het bericht toe, dat dit alles slechts bijkomstig was aan de „hoofdtaak", die niet werd bekend gemaakt (Moskou, (AP) 3.3).

COMMUNIQUÉ VAN BIRMA.

Het communiqué van het Britse leger en de Britse luchtmacht luidt als volgt: „Rangoen: Het bewijs van de toeneming van het aantal Brits Indiërs, dat naar deze stad terugkeert, wordt geleverd door het openen van winkels in verscheidene delen van de stad.

Sittangfront: Op een punt hadden schermutselingen plaats tussen onze troepen en den vijand. Overigens bleef de positie sedert ons vroeger communiqué onveranderd. Gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers van de Royal Airforce voerden aanvallen uit op vijandelijke troepen- en transportconcentraties met goede resultaten" (Rangoen, (AP) 3.3).

DE SITUATIE IN BIRMA.

De Geallieerde strijdkrachten in Birma onder het persoonlijke commando van Generaal Sir Archibald Percival Wavell houden stand langs de algemene linie van de rivier Sittang en maken zich gereed voor de totale aanval, die de Japanners waarschijnlijk zullen openen vanuit de bases, die zij reeds gewonnen hebben.

Behalve de slagen van de Geallieerde luchtmacht naar de Japanse concentratie-punten achter de linies, was de activiteit beperkt tot patrouilleringen, waarbij de verdedigers zich goed gedroegen. Een ingelichte bron te Londen zeide dat de verdedigers een belangrijke afdeling van de Japanners versloegen, die gisteren poogden de rivier Pegu over te steken in een poging de Britse posities aan de Sittang in de flank aan te vallen. De botsing had plaats aan de Oostelijke oever van de Pegu. Dezelfde bron twijfelde eraan of de Birmaweg volledig is versperd en zeide, dat de Japanse patrouilles mogelijk de weg overstaken en tijdelijk doorsneden, alvorens zich terug te trekken naar hun hoofdlinies. (Door Alfred Wall, Londen, (AP) 3.3).

MORO'S ZULLEN VECHTEN TOT DE DOOD.

Generaal MacArthur deelde aan het Departement van Oorlog mede, dat de leiders van naar schatting 10.000 Moro's op het Philippijnse eiland Mindanao „hebben gezworen op de Koran", dat zij de Japanse indringers zullen bestrijden tot de dood.

De Moro's belijden de Islam. Het communiqué zeide, dat zij, die de eed aflegden, inwoners waren van de provincie Lanao in het Noordelijke en centrale deel van Mindanao. Volgens mededeling van MacArthur volgde de belofte op een andere, welke de vorige week was bekend gemaakt door den Secretaris van Oorlog Stimson. Deze eed werd afgelegd door Datu Gumbay Piang, leider van 20.000 Morobolomannen, die volgens Datu dienst doen met de Philippijnse verdedigers (Washington, (AP) 3.3).

JAPANSE LUCHTBLIKSEM

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de Japanse luchtbliksem in Birma gepauseerd heeft, omdat de Royal Airforce en de Noordamerikaanse vrijwilligers hun een „geducht pak ransel" hebben gegeven, volgens de woorden van een Raf-officier. Hieraan werd toegevoegd, dat de Geallieerde verdedigers bij het slaan naar het tweedaagse offensief, welk de Japanners op Woensdag laatstleden openden, meer dan 50 vijandelijke vliegtuigen uit de lucht geschoten hebben. Naar vermeld zijn de Geallieerde verliezen, met uitzondering van enkele op de grond, „ongelofelijk klein" (Londen, (AP) 3.3).

DE RAF BOMBARDEERT HET GEBIED ROND PARIJS.

De Royal Airforce bombardeerde vliegtuigen en fabrieken in de buitenwijken van Parijs hedenavond om 22 uur oorlogstijd.

Dit is het eerste bekend gemaakte bombardement van Parijs sedert de Duitse aanvallen vóór de wapenstilstand op 3 Juni 1940, die meer dan 1000 ongevallen veroorzaakten, waaronder 254 doden. Het is echter bekend, dat de Britse vliegtuigen nu en dan bombardementen uitvoerden op militaire vliegvelden in het gebied van Parijs sedert de Duitsers de stad overnamen (Vichy, (AP) 3.3).

De door de Duitsers overgenomen fabrieken rond Parijs waren de bron van grote voorraden voor Hitlers oorlogsmachine en alle werden zo goed als intact aan de nazies overgeleverd ten tijde van de wapenstilstand. Onder de meest bekende inrichtingen behoren de motorfabrieken van Citroen, Hispano Suiza, Potez, Renault en Regner. Onder de industrieën, die door de nazies voor eigen doeleinden werden veranderd, bevinden zich de spoortreinwerplaatsen, metaal-, chemische-, leer- en inmaakfabrieken. Parijs ligt slechts 150 luchtmijlen van het meest nabijzijnde punt van de Britse kust, binnen gemakkelijke bombardementsafstand.

De Britten hebben zich waarschijnlijk tot nu toe onthouden van aanvallen op de stad, omdat zij ongunstige reacties vreesden van het Franse volk. Of de Britten thans hebben afgezien van die politiek, was een quaestie van gissingen (New York, (AP) 3.3).

BIEZONDERHEDEN OVER DE AANVAL OP PARIJS.

400 Personen werden gedood en 1000 gewond in het bombardement van de Royal Airforce op fabrieken in de voorsteden van Parijs gedurende de afgelopen nacht volgens berichten van het nieuwsagentschap te Vichy. 200 Gebouwen zouden zijn vernield te Billancourt in het gebied van Parijs. Gezaghebbende bronnen deelden mede, dat de Raf grote bommenwerpers zond om de motorfabrieken van Renault te bestoken, die 24 uur per dag werken voor het leger van Hitler (Londen, (AP) 4.3).

Van officiële zijde werd medegedeeld, dat schitterend weer in de afgelopen nacht der Royal Airforce toestond de objecten van Renault nabij Parijs zuiver te bombarderen. De text van de officiële verklaring luidt als volgt:

„In Londen wordt vernomen, dat volmaakt weer het mogelijk maakte deze belangrijke mikpunten (de Renault fabrieken) te identificeren en zuiver te bombarderen. Het effect bleef alzo bijna geheel beperkt tot de fabrieken zelf en gelijk de radio van Vichy reeds verklaarde, werden geen bommen op Parijs geworpen. Hoewel de aanval minder dan 2 uren duurde en hoewel de gebruikte strijdmacht niet biezonder groot was, gelooft men, dat de resultaten goed geweest zijn. Met het oog op het gebruik van de Renault fabrieken door de nazies wordt gehoopt, dat de aanval van materiële hulp zal zijn voor onze Russische Geallieerden."

Britse autoriteiten voorspelden, dat vele andere slagen uit de lucht op fabrieken, die voorraden en materiaal leveren voor gebruik van de Duitse strijdkrachten, zullen volgen. De officiële Pers Associatie merkte op, dat Parijs slechts een uur vliegafstand van Groot Britannië ligt, met de verklaring, dat dergelijke aanvallen een „scherpe herinnering voor Vichy zullen zijn, dat een Frankrijk, welk teveel samenwerkt met den nazie-vijand, vele gewettigde objecten heeft binnen gemakkelijke trefafstand van de Royal Airforce (Londen, (AP) 4.3).

De eerste berichten uit Parijs — zo wordt uit Vichy gemeld — geven te kennen, dat waarschijnlijk 400 personen gedood werden en 1000 gewond door het hevige Britse luchtbombardement in de afgelopen nacht op Billancourt en Boulogne-sur-Seine, de industriële voorsteden van de bezette Franse hoofdstad.

De reddingsploegen, die de gehele nacht door hebben gewerkt, begonnen een idee te krijgen van de aangerichte schade en bij het aanbreken van de dag werd aangetoond hoe groot het aantal vernielde gebouwen was.

Jean François Darlan, die zich in Parijs bevond ten tijde van de aanval, bezocht de bestookte gebieden gedurende de morgen, terwijl twee van zijn voornaamste helpers de nacht doorbrachten door van hospitaal tot hospitaal te gaan. Het hardst getroffen was het fabrieksgebied van Boulogne en Billancourt.

Het officiële communiqué maakte bekend, dat volgens de eerste inlichtingen op zijn minst 442 personen gedood werden en meer dan 1000 gewond, terwijl tussen de 200 en 250 gebouwen vernield werden.

Officieus wordt gemeld, dat een schuilplaats, waarin zich 180 personen bevonden en die klaarblijkelijk een voltreffer ontving, nog niet is vrijgemaakt. Op zijn minst 12 afzonderlijke steden in de grote riem van voorsteden rond Parijs werden bestookt gedurende de nachtelijke aanval van 2 uren, hoewel de hevigste aanval scheen te zijn geconcentreerd geweest op het fabrieksgebied van Boulogne en Billancourt. Het communiqué gaf te kennen, dat de biezonderheden van verschillende gemeenten nog ontbreken.

Henri Philippe Pétain, die omtrent de aanval werd ingelicht, zelfs terwijl de achtereenvolgende golven van Britse vliegtuigen de voorsteden van Parijs bombardeerden, verklaarde de dag tot een nationale rouwdag. Een verklaring, die door den Maarschalk werd uitgegeven, luidde: „De bloedige aanval in de nacht van 3 op 4 Maart, waarbij slechts geslagen werd naar de burgerlijke bevolking, zal een algemene verontwaardiging verwekken en het karakter dragen van een nationale catastrophe" (Vichy, (AP) 4.3).

Een officiële Britse zegsman deelde mede, dat het bombardement van Parijs „geen verandering van een plan doch van het weer" te kennen gaf. De zegsman zeide, dat de Opperbevelhebber de operatie beschreef als „hoogst succesrijk." Hieraan voegde hij toe, dat het grootste deel van het werk verricht werd op een eiland in de Seine. „Een aantal van onze zwaarste bommen viel op het eiland en andere delen van het object en ontploften met een versplinterend effect. De gebouwen stortten in als kaartenhuisjes." De zegsman zeide, dat volgens beschrijvingen van de vliegers sommige gebouwen honderden voeten de lucht werden ingeslingerd naar hen toe. Slechts 2 Britse vliegtuigen gingen verloren (Londen, (AP) 4.3).

Ingelichte bronnen zeiden, dat de Britse bommenwerpers, welke aanvallen deden op gebieden nabij de stad Parijs, tot dicht bij het hart sloegen van elken Fransman. Dit zou het einde kunnen zijn van de Geallieerde pogingen om Vichy weg te halen van de samenwerking met nazie-Duitsland. Een officiële zegsman verklaarde, dat het bombardement geen verandering betekent in de politiek van de Royal Airforce, doch dat het opmerkelijk is, dat de Britten voor de eerste maal het risico hebben gelopen zich de toorn van de Fransen op de hals te halen door een hevige aanval op alles nabij de Franse hoofdstad. In het verleden lagen de Franse objecten rond Lille of Douay in het industriële Noorden (Londen, (AP) 4.3).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Bandoeng:** Een Nederlands communiqué deelt mede, dat de voornaamste vernieling in Java thans is uitgevoerd. Verder zegt het communiqué: Het schijnt te moeten worden gezegd, dat geen voedselvoorraden vernield zijn of vernield zullen worden. Particulieren moeten hun persoonlijke bezittingen niet vernielen, tenzij daartoe de nadrukkelijke opdracht ontvangen te hebben van de juiste autoriteiten".

— **Londen:** De Renault-fabrieken, die in de afgelopen nacht door de Raf werden gebombardeerd, zouden — naar van officieuze zijde gezegd werd — zogenaamde „invasievliegtuigen" bouwen, die 40 man kunnen vervoeren en die bestemd waren voor een eventuele aanval op Groot Britannië.

— **Bandoeng:** De stad werd heden wederom aangevallen door 25 Japanse vliegtuigen, die over de stad vlogen op een hoogte van 15.000 tot 20.000 voet. Het luchtafweergeschut kwam in werking en de gevechtsvliegtuigen stegen op. Bomontploffingen konden meestal worden gehoord uit de richting van het vliegveld van Bandoeng. Japanse vliegtuigen waren ook actief boven andere delen van Midden Java.

— **Caïro:** Het Britse communiqué deelt mede, dat in de nacht van 2 op 3 Maart Britse colonnes den vijand met succes bestreden ten Zuiden van Tmimi. Gisteren was de Britse artillerie actief en veroorzaakte de terugtrekking van verschillende vijandelijke posten op verschillende punten.

— **Washington:** Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelt mede, dat 2 vijandelijke schepen en verschillende kleinere schepen vernield werden in een plotselinge verrassingsaanval door de luchtmacht van MacArthur op Japanse installaties en schepen in de Subicbaai ten Noorden van Bataan.

— **Moskou:** De AP-correspondent te Moskou deelt mede, dat stromen van Russische soldaten naar het front rollen, dat zich steeds verder van Moskou beweegt.

De correspondent zegt, dat indien de waakzaamheid van de hoofdstad verslapt mocht zijn, dit nauwelijks merkbaar is. Vanuit zijn raam kan hij een lange rij van marcherende en zingende troepen zien. Zij hebben alle soorten uitrustingen: Machinegeweren, loopgravenmortieren, automatische geweren, draagbare stoven en lange instrumenten, op speren gelijkende, die zij in de grond steken om de aanwezigheid van landmijnen te ontdekken.

— **Londen:** Een Britse militaire commentator zeide, dat de scherpe Geallieerde luchtaanvallen de Japanse opmars in Birma hebben vetraagd. De Japanners hebben de rivier Sittang niet overgestoken. De commentator zeide, dat er geen nieuws is van de Britten in Java, die onder Nederlands commando strijden en wier bijdrage klein is.

— **Moskou:** Een peloton van de Russische infanterie omsingelde een huis, waarin zich 60 Duitse officieren bevonden. Na de Duitsers te hebben gewaarschuwd zich over te geven wierp Kameraad Roif handgranaten door het raam. 20 Duitsers stormden naar buiten en gaven zich over. De overige 40 werden in het huis gedood.

Vice-Admiraal Coenraad Emile Lambert Helfrich, opperbevelhebber van de Geallieerde vloten in het Zuid-Westen van de Stille Zuidzee heeft zijn post neergelegd om een biezondere zending te vervullen. Schout bij Nacht J. J. A. van Staveren nam Helfrichs bevel over.

December 1941 in Indië:

De Inheemse Militie.

Over de inheemse militie is veel te doen geweest, in Indië evengoed als in Curaçao. Terstond na het uitbreken van de oorlog in Oost Indië bleek evenwel welk een betrouwbare heirkracht de Inlanders vormden. Moed, kalmte en loyaliteit zijn hun eigenschappen in de strijd, aldus verklaarde de Heer Ch. O. van der Plas, Lid van de Raad van Nederlands Indië, in een redevoering, die de Amigoe-correspondent te Batavia ons toezond:

Het is wel nuttig, dat ge allen hoort, op welke wijze de bevolking van Java en Madoera aan de oproep tot weerbaarheid, die de invoering van de inheemse militie was, heeft gehoor gegeven. Het inzicht en de vastberadenheid, die daaruit blijken zullen u niet verrassen. Want ge hebt in de couranten en daarbuiten kunnen horen, met welk een beheerste en moedige kalmte en loyaliteit de Indonesische bevolking, de intellectuelen en de nationalisten naast de leiders der vakverenigingen in volkomen harmonie met de ambtenaren van inheemsen bloede, de actieve deelneming van Nederlands Indië aan de strijd heeft begroet. Talrijke betuigingen van trouw en verzekeringen, dat men zich ter beschikking stelt van de regering in deze grote en voor het toekomstige geluk van deze landen beslissende strijd, hebben den Gouverneur-Generaal bereikt, terwijl ook de inheemse Pers met grote kalmte en vastberadenheid eendrachtig tot de strijd tot het uiterste heeft opgewekt.

Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal heeft hierin dan ook aanleiding gevonden mij op te dragen bekendheid te geven aan de grote waardering, der regering voor deze houding en hare verheugenis over de uitingen van inzicht, moed en trouw, die haar bereikt hebben. De regering heeft steeds in de Indonesische bevolkingsgroep ten volle vertrouwen gesteld, maar de uitingen, welke den Landvoogd van die bevolkingsgroep hebben bereikt, sterken de regering in de vervulling van haar zware taak der oorlogvoering.

De aanwijzing.

Ik zal u het een en ander vertellen over de aanwijzing van dienstplichtigen in een Regentschap, dat ik goed ken en dat zeven jaren terug tot de meest verwaarloosde en achterlijke behoorde. De bevolking had het geluk, dat aan het hoofd gesteld werd een bekwaam, tegelijk energiek en bedachtzaam man van de daad. Dit was van zeer grote waarde, omdat in de jaren 1934 tot 1937 het Regentschap, als gevolg van een reeks misoogsten, ernstig onder voedseltekorten had te lijden. Werkschaffing aan meer dan 100.000 mensen en hulp van het ASIB stelden aan het B. B. hoge eisen, maar onder de leiding van dezen Regent spaarden de Indonesische Bestuursambtenaren zich niet en wisten zij rampen af te wenden. Ik herinner mij nog, hoe ik op een avond om 10 uur bij een afgelegen „relief-work" kwam met enige zakken met centen, deel van een persoonlijke gift van den Landvoogd, om de werkers in staat te stellen bij hun betaling in rijst enige bijspijzen te kopen. Om 22 uur 's nachts kwam het districtshoofd van een zware tocht van 40 Km. te voet door de getroffen streken van zijn district op de plaats en pittig en welgemoed nam hij de taak der uitdeling over.

Niemand had in dit Regentschap grote toeloop tot de militie verwacht en zo was gerekend op aanwijzing van slechts 15 miliciens, waarvoor de Regent 5 maal 15 personen zou moeten uitzoeken. Nauwelijks waren de voorstellen tot invoering van inheemse militie bekend geworden, of de reeds zeer actieve voorlichting van de bevolking werd versterkt en gericht op de militie. Het gevolg daarvan was, dat niet minder dan 5.413 vrijwilligers zich aanmeldden! De regent moest persoonlijk de eerste selectie houden, maar om den duizenden een vergeefse tocht te besparen, deed hij de onder-districtshoofden een voorselectie houden en verzocht om slechts 225 mensen naar de door hem te houden selectievergadering op te roepen. Dit mocht niet baten: bijna 3500 mensen in totaal verdrongen zich op de selectie-vergaderingen, door den regent gehouden. Men wilde nl. van den regent zelf vernemen, dat en waarom men afgewezen zou worden. Gij begrijpt, hoe moeilijk een keuze bij een zo grote aandrang bleek. Opvallend was wel, hoe de in hun jeugd zo goed gevoede soldatenkinderen physiek boven de massa uitstaken.

De regent was getroffen en ook verrast door dit verlangen mede te stijden voor het Land, vooral ook omdat onder de vrijwilligers velen waren met een behoorlijke opleiding, die een goed bezoldigde betrekking hadden, welke zij gevaar liepen te verliezen. Vroeg men aan de massa, waarom zij zo op deelneming in de militie was gesteld, dan wezen de antwoorden op de moeilijkheid voor deze lieden hun gevoelens onder woorden te brengen. De meeste zeiden: „Ik wil graag meedoen!", andere wensten „het vaderland te verdedigen" of ook „de grond te verdedigen". Ontroerend was het antwoord: „Ik wil meevechten, omdat ik een kind van het gouvernement ben!" Om hen op de proef te stellen vroeg de regent aan de lieden zonder biezondere opleiding, of zij niet liever een opengevallen mandoersplaats bij de Regentschapswerken wilden innemen, wat een daggeld van 40 cts. meebracht, tegen 25 cts. bij de militie. Maar de meeste gaven voorkeur aan dienstneming bij de militie!

Treffend was, hoe practisch alle meer ontwikkelden, abituriënten van H. I. S. of hogere Westerse scholen, velen reeds gezinshoofd en een goede betrekking bekledend, zich vrijwillig hebben opgegeven. Ook beambten van het „Gebeo", voor wie toen nog geen regeling door hun directie was vastgesteld, hebben zich opgegeven, ofschoon zij einddiploma-Mulo hadden en gezinnen te onderhouden. Hetzelfde gold voor daggelders bij de Irrigatie. Maar laat mij den regent zelf aan het woord laten.

Op 4 Augustus 1941 zitting houdende, werd voor mij gebracht zekere Moeno, beambte bij het Provinciale Zoutbedrijf aldaar, maandelijks salaris f 22.50, die desgevraagd gaarne in aanmerking zou willen komen voor een aanwijzing. Een krachtig gezond gestel en open gelaat: beschaafde, nette en keurige verschijning: onberispelijk gestreken, fancy-open jas van crême kleur, en witte pantalon, strikdas, hoofddoek en glanzende schoenen. Desgevraagd verklaarde hij een Neutrale school doorlopen te hebben, een wilde school, die niet officieel gelijk gesteld is aan de Gouvernements-H. I. S. Waar hij geen schoolverklaring heeft, die voldoet aan de eisen voor opneming in groep B, terwijl ik hem te „fijn" achtte om opgenomen te worden in groep G, besloot ik, om hem voor teleurstellingen te behoeden, hem niet aan te wijzen. Ik bedankte hem en liet hem gaan. Hij drong evenwel er bij mij op aan om toch aangewezen te worden. Ik legde hem uit, waarom ik hem niet kon opnemen en dat hij in verband met zijn schoolopleiding bij aanwijzing zou moeten worden opgenomen in groep G, dezelfde groep waarin de eenvoudigste dessamensen worden opgenomen. De consequentie zou zijn, dat hij ook zeer grof werk zou moeten verrichten, vermoedelijk ook het schrobben van W.C.'s en het weggooien van vuilnis en dergelijke meer. „Ik heb het er voor over, als ik maar in de militie mag komen!", klonk vurig het antwoord van Moeno in de Nederlandse taal.

„Jij hebt nu een goed salaris van de Provincie, jij hebt een gemakkelijke taak... Waarvoor moet je nu vuile koelie-werkzaamheden gaan doen?", riep ik, zijn stemming peilende, hem toe.

„Ik wil meedoen aan de landsverdediging!", klonk het antwoord.

De houding van dezen Moeno heeft mij zo getroffen, dat ik na telefonisch overleg met het Departement van Oorlog (Afdeling X) hem opnam in groep B (H.I.S.'ers). Moeno is sedert bij de lichamelijke keuring physiek goedgekeurd en wordt ingelijfd.

Adang, beambte bij het Instituut van Plantenziekten, werd tegen zijn wens in niet aangewezen, aangezien hij zijn diploma niet kon tonen, terwijl zijn opneming in groep G op grond van dezelfde overwegingen als bij Moeno ongewenst werd geacht. Toen de ondertekende na afloop der aanwijzingen naar huis wilde gaan, kwam Adang teleurgesteld weer voor, er op aandringende om toch aangewezen te worden. Ik bleef hem afwijzen, waarop hij naar aanleiding daarvan drie dagen uitstel vroeg om eerst naar Soekaboemi te gaan om een duplicaat van zijn schooldiploma van het hoofd der H.I.S. aldaar te vragen. Hij hoopte aangewezen te zullen worden, zodra hij in het bezit van genoemd afschrift zou zijn. Desgevraagd zeide hij gaarne op die manier het vaderland te dienen. Na verloop van drie dagen werd op een avond de ondergetekende uit een binnenplaats bij Adang telefonisch medegedeeld, dat hij met de bus was teruggekomen van Soekaboemi met een duplicaat schoolverklaring, en hij verzocht alsnog aangewezen te worden, hetgeen geschiedde.

Al had de bevolking van dit Regentschap o.a. in Mei 1940 door haar grote animo voor deelneming bij de kusten luchtwachten en andere onbetaalde diensten voor L. B. D. en defensie en door haar grote bijdragen voor Nederland in de droeve Mei-dagen bewezen, hoe zeer zij de band van haar in moeilijke tijden gegeven zorg wist te waarderen, haar ervaring bij de militie is toch een zeer grote verrassing geweest.

Het is begrijpelijk, dat de regent aan het slot van zijn rapport in herinnering brengt de woorden van Zijn Excellentie den Gouverneur Generaal bij de openingsrede van de Volksraad op 15 Juni 1940:

„Het meest ontroerend zijn de stemmen, die het zachtste klinken en door haar veelheid ruisend hoorbaar worden in de dessas en de sawah's van dit wonderschone land. Hier spreekt naast zuiver aanvoelen van het onrecht, met name ook aan onze Vorstin aangedaan, genegenheid met rustig en waardig vertrouwen"

De regent eindigde zijn rapport met: „Inderdaad, deze uitingen van de bevolking zijn ontroerend, vooral voor den bestuurder, die lief en leed met dit volk heeft te delen."

Gelijkwaardigen.

Ge hebt hier, hoop ik, een beeld gekregen van de geest in een Regentschap, dat jaren achterlijk verwaarloosd werd en waar men vroeger weinig begrip had voor al de idealen, die de regering en haar organen in het bestuur van Nederlands Indië trachten te verwezenlijken.

Dat dit alles zo heeft mogen groeien, is het werk van den regent; van dien bekwamen, trouwen dienaar van H.M. de Koningin en Haar Rijk.

Daarom is het te meer treffend, dat de regent in een particulier briefje, waarbij hij mij het rapport toezond, schreef:

„Is de uit bijgaand rapport blijkende gezindheid niet een vrucht, afgeworpen door de boom, die door middel van het Asib en ander steunwerk in de harten van de mensen van deze streek is geplant? Ik ben geneigd dat aan te nemen. De herinnering aan dat werk leeft voort bij de bevolking. Vaak heb ik daarin steun gezocht en steun gevonden. Welk een goede voedingsbodem vindt zo'n werk steeds in de inheemse maatschappij. En hoe gevoelig is men vaak voor veel, dat in de ogen van anderen weinig of onbelangrijk is. Ons Koninkrijk zou sterker zijn, indien veel meer wordt beseft, dat met weinig middelen sterke forten te bouwen zijn in de eenvoudige harten. Nu gaan nog veel inheemsen bij het tegenkomen van Nederlanders deze liever uit de weg dan hen te groeten, uit vrees dat op de groet niet gereageerd wordt."

Ik hoop, dat deze eenvoudige woorden van een Indonesiër, die aan H.M.'s regering zeer grote diensten heeft bewezen, u zullen treffen!

Nu in deze oorlog deel en gemeenschappelijke idealen veel dieper en tevens hoger liggen dan alleen de verdediging van materiële belangen; nu wellicht reeds het bloed van Nederlanders, Indonesiërs en andere landgenoten gevloeid zal zijn en, twijfelt daar niet aan, nog in brede stromen samen vloeien zal vóór het ideaal bereikt is; nu onze landgenoten van niet-Nederlandsen bloede wederom hun waarde tonen door de rustige vastberadenheid, waarmede zij zich gorden tot een gemeenschappelijke strijd, die iederen inwoner van deze landen omvat, nu is het tijd, dat elk onzer in zijn hart plant en zorgvuldig hoedt de wil onze Indonesische en andere landgenoten te zien als landgenoten, als gelijkwaardigen: dat betekent, dat wij in al onze aanrakingen met hen steeds hen als volwaardige landgenoten van ons leren zien en dat wij moeten pogen hen te kennen en te begrijpen en hen in hun eigen wezen te eerbiedigen en te waarderen.

Dit lijkt zo weinig en het is zo veel! Beseft allen, dat, zoals onze regent schreef, ons Koninkrijk sterker zal zijn, indien gij steeds er aan denkt, dat met weinig middelen sterke forten zijn te bouwen in de harten onzer niet-Nederlandse landgenoten. Geeft u er rekenschap van — ik kan u dit verzekeren uit mijn grote ervaring over hetgeen leeft in hoofd en hart van mijn Indonesische vrienden —, dat de ontwikkelde Indonesiërs een groot en zuiver gevoel hebben voor ons Koninkrijk als begrip voor de eenheid van 80 millioen mensen, die ten doel heeft, naar het slotwoord van ons volkslied:

> God den Here
> der Hoogsten Majesteit
> te moeten obediëren
> in der Gerechtigheid.

Gelooft, dat ook zij begeren een mede naar de geest machtig Koninkrijk der Nederlanden, en deze gedachte willen uitdragen naar binnen en naar buiten, leven en goed veil hebbende voor zijn verwezenlijking!

* * *

Laten wij ook deze gedachte uitdragen in ons leven, naar binnen en naar buiten, en ons steeds rekenschap er van geven, dat het Koninkrijk der Nederlanden op deze wijze, en ook alléén op deze wijze, tot een verheven macht kan worden, die der mensheid tot heil zal zijn!

ZUID-AMERIKA.

OVEREENKOMST TUSSEN DE V.S. EN BRAZILIË.

Brazilië en de Verenigde Staten tekenden 3 belangrijke overeenkomsten met het doel de Braziliaanse productie van strategische oorlogsmaterialen te vergroten en Brazilië een grotere defensie te verzekeren tegen machtige aanvallen van de As.

De overeenkomsten voorzien in: 1) vormen van een Ontwikkelingsmaatschappij van het Amazone-bekken, welke de voortbrenging van producten — speciaal rubber — in dit grote gebied zal vergroten. 2) Nieuwe steunverleningshulp aan Brazilië om zijn marine en leger te versterken. 3) Het uittrekken van 14 millioen dollar voor de voltooiïng van de Victoria Mijnen spoorlijn, welke een der rijkste ijzertsplaatsen van de wereld aftapt.

De eerste twee overeenkomsten werden getekend door Sumner Welles en den Braziliaansen Ambassadeur Carlos Martins en den Braziliaansen Minister van Financiën Arthur De Souza Costa, die de afgelopen maand in Washington heeft doorgebracht met onderhandelingen met de Regeringsautoriteiten.

De derde overeenkomst werd getekend door den Secretaris van Handel Jesse Jones, Warren Lee Pierson, President van de Export Import Bank, Will Clayton Waarnemend Federale Lenings-Administrateur en den Braziliaansen Minister van Financiën. (Washington, (AP) 3.3).

STAPPEN VAN ARGENTINIË TEGEN DE AS.

De Argentijns-Amerikaanse Kamer van Koophandel te New York zeide in een verklaring, dat Argentinië's positie in het wereldconflict gunstiger voor de democratieën is dan de berichten van de conferentie te Rio de Janeiro deden blijken. De Kamer wees er op, dat, hoewel Argentinië noch Chili de diplomatieke betrekkingen met de Asmogendheden hebben verbroken, beide zich hebben aangesloten bij de resolutie, welke het nemen van deze stap aanbeveelt „overeenkomstig de procedures, welke gevestigd is door hun eigen wetten."

Op de dag na de Japanse aanval op Pearl Harbor, legde de Kamer er de nadruk op, dat de Argentijnse Regering den Verenigden Staten de status verschafte van non-belligerent, waardoor het gebruik der Argentijnse havens door Noordamerikaanse schepen werd toegestaan.

De Kamer verklaarde ook, dat vroeg in December Argentinië de Duitse, Japanse en Italiaanse credieten liet bevriezen; dat, in samenwerking met Chili, Argentinië de Straat van Magellaan versterkt; dat sedert 1940 Argentinië steeds meer restricties legt voor As-propagandisten, saboteurs en lastposten; dat, op verzoek van Argentinië, de Verenigde Staten een vliegcommissie hebben gezonden om de cadetten van Argentinië te trainen en dat Argentinië in de helft van het vorig jaar de gehele productie van wolfram, evenals van andere strategische materialen, ter beschikking heeft gesteld van de Verenigde Staten (Buenos Aires, (AP) 3.3).

GEEN VLOOTBASIS IN ECUADOR.

Benjamin Sumner Welles zeide op een persconferentie, dat het niet waar is, dat de Verenigde Staten een vlootbasis in Ecuador hebben gevestigd. Hij wees er echter op, dat de Verenigde Staten en Ecuador enige tijd geleden tot overeenstemming zijn gekomen omtrent gemeenschappelijke defensiemaatregelen en deze natuurlijk het gebruik van zekere faciliteiten door de vlootstrijdkrachten van beide landen inhielden (Washington, (AP) 4.3).

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Wo. 4 Maart.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afd.: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 8 Maart 1942: vriends. wed. Europ. Nederlanders — Curaçao (Viejou)
Zondag 8 Maart 1942: Vriends. wed. Atlanta — Jong Curaçao 1
Zondag 15 Maart 1942: Vriends. wed. Curaçaoënaars — Surinamers (Viejou)
Zondag 22 Maart 1942: Vriends. wed. Surinamers — Europ. Nederl. (Viejou)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

Bij een gelijk aantal punten wordt een beslissende wedstrijd ges... terwijl uiteindelijk het lot beslist.

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag 1 Maart 1942.

S.U.B.T. 1 — All Surinam 4—2.

COMPETITIE STAND 1941.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
S.U.B.T. 1	**12**	**9**	**3**	**0**	**46**	**16**	**21**
Jong Holland 1	12	8	2	2	36	19	18
Volharding 1	12	6	4	2	33	23	16
Transvaal 1	11	6	2	3	30	20	14
Scherpenheuvel 1	10	2	1	7	14	33	5
Jong Curaçao 1	11	1	0	10	9	36	2
*Hercules 1	12	1	2	9	12	30	2

* 2 winstpunten in mindering gebracht.

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
Scherpenheuvel 2	5	5	0	0	25	5	10
Jong Holland 2	5	2	1	2	9	7	5
Hercules 2	5	2	1	2	11	10	5
Jong Curaçao 2	4	2	1	1	10	9	3
Arsenal	5	1	0	4	6	18	2
S.U.B.T. 2	4	1	1	2	7	13	1

C-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
Scherpenheuvel 3	4	3	1	0	16	2	7
S.U.B.T. 3	4	1	1	2	8	8	3
Jong Curaçao 3	4	1	0	3	5	19	2

Juniores	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
Jong Holland	6	4	1	1	17	5	8
Jong Curaçao	6	3	1	2	13	7	7
Scherpenheuvel	6	1	3	2	9	10	4
S.U.B.T.	6	1	1	4	3	17	3

HET BEST...

De Commandant van het Detachement Mariniers te Aruba

Maakt Bekend

dat gelegenheid bestaat voor inschrijving naar de leverantie van levensmiddelen voor de militairen te Aruba voor het tijdvak 1 APRIL - 1 OCTOBER 1942.

Nadere gegevens zijn te verkrijgen op het kantoor van genoemde Commandant in het kamp Savaneta alwaar tevens de inschrijvingen worden ingewacht vóór 20 MAART 1942.

Savaneta, 2 Maart 1942.

De Commandant van het Detachement Mariniers te Aruba
Kapitein der Mariniers,
G. H. van der SPEK.

1—2